O home da Terra e o vento

Noite de Esmorga

Estrofa 1

```
C
No sur onde canta o vento
          C7      F
e a herba fala co sol,
         Fm           C
ergueuse un home sinxelo
  A7   Dm  G7   C
coa forza da razón.
C
Sen traxe grande nin trono
      C7                F
e sen medo a poder falar,
Fm                    C
traía nos ollos do pobo
   A7    Dm  G7  C
un mundo por comezar.
C
No sur onde canta o vento
          C7      F
e a herba fala co sol,
         Fm           C
ergueuse un home sinxelo
  A7   Dm  G7   C
coa forza da razón.
```

Estribillo

```
C
O home da terra e do vento,
         C7        F
e irmán da voz popular,
        Fm             C
cando fala a xente humilde
  A7   Dm        G7 C
late forte o teu cantar.
C
O home da terra e a xente,
       C7         F
porque sae do corazón,
         Fm            C
coma o mar que nunca cala
        A7   DmG7    C
fala o pobo en rebelión.
```

Repetición

```
C                   G  F
fala o pobo en rebelión.
C                   G  F
fala o pobo en rebelión.
```

Estrofa 2

```
C
O home da terra e da xente
```

O home da Terra e o vento

Noite de Esmorga · continuación

```
         C7          F
cantará o mar coas cidades,
           Fm            C
mentres haxa un soño libre
       A7     Dm    G7C
erguerase a dignidade.
C
Dicía: pobre non é
      C7                  F
quen vive con pouco pa n,
           Fm            C
pobre é quen precisa todo
     A7       Dm   G7  C
pra poderse namorar!
```

Repetición

```
C                GF
pra poderse namorar!
C                GF
pra poderse namorar.
```

Estrofa 3

```
C
Do Río da Prata ao Miño
       C7       F
corre a mesma convicción.
Fm                       C
coma o mar que nunca cala
          A7   DmG7       C
fala o pobo en rebelión.
C
Pepe, voz do pobo enteiro,
         C7          F
terra libre ao camiñar,
           Fm           C
mentres haxa pan na mesa
         A7  DmG7  C
con vidado a xantar!
```

Repetición

```
C               GF
convidado a xantar!
C               GF
convidado a xantar.
```

Estribillo

```
C
O home da terra e do vento,
          C7         F
eirmán d a voz popular,
         Fm               C
cando fala a xente humilde
         A7  Dm     G7     C
late forte o teu cantar.
```

O home da Terra e o vento

Noite de Esmorga · continuación

C
O home da terra e a xente,
C7 F
porque sae do corazón,
Fm C
coma o mar que nunca cala
A7 Dm G7 C
fala o pobo en rebelión.

Repetición

C GF
fala o pobo en rebelión.
C GF
fala o pobo en rebelión.

Estrofa final

C
O home da terra e a xente,
C7 F
voz aberta do pobo enteiro,
Fm C
coma o mar que nunca cala
A7 Dm G7 C
fala o pobo verdadeiro.
C
O vento leva a túa voz,
C7 F
o mar non pode calar,
Fm C
fai un ano que morreches,
A7 Dm G7 C
quen te pudera voltar.

Repetición

C GF
quen te puidera voltar.
C GF
quen te puidera voltar.

Prefiro perder na taberna

Noite de Esmorga

(na taberna)

(Intro falada, medio rindo)

Vaia mundo… se dis o que pensas, estás ben fodido…

(Estrofa 1)

Am/G
Estaba un día na Taberna

F/E
coa tortilla por tomar,

Am/G
boa pataca e tamén viño

F/E
qué máis se pode agardar!

Am/G
Pero alí aparecenron

F/E
tres dos bos sen avisar

Am/G
pra xogar ó tute a tarde,

F/E
logo a noite xa virá!!!

(Estrofa 2)

Tocoulle sair a un do pobo, Am/G

F/E
que facería sen ti,

Am/G
as de bastos non é broma

F/E
máis te vale asistir!

Triunfaba daquela en copas, Am/G

F/E
máis non se podía pedir,

Am/G
miña man xa case tiña,

Prefiro perder na taberna

Noite de Esmorga · continuación

F/E
poucas por se decidir!

(Estrofa 3 -)

Am/G
E así seguiu a partida,

F/E
“veña, paga ti esta ronda”,

Am/G
dúas copiñas de Brasil

F/E
e mañá será outra historia!

Falamos sen dar máis voltas, Am/G

F/E
das noticias e do amor,

Am/G
daquel profe que non sabe

F/E
nin dicir ben a lección!

(Estribillo Principal)x2

F/C
E aquela tarde aprendín

que os amigos de verdade, G/Am

F/C
falan mal diante de ti,

G/A
non as costas, é verdade!

F/C
E se me das a elexir,

G/A
entre gañar ou perder,

F/C
os cartos xa non me importan

G/A D7/G
eu alí quero volver!!!

Prefiro perder na taberna

Noite de Esmorga · continuación

(Estrofa 4 - Nova: Trampas e Política)

G
Am/   Hai quen fala de barallas

E
F/   coma se fosen ao azar,

G
Am/   pero sempre hai unha man

E
F/   que aprende a barallar.

Am/G
Hai partidas ben curiosas,

F/E
que ninguén quere perder,

Am/G
pero sempre hai quen sorrí

F/E
antes de se repartir.

(Estribillo)

F/C
E aquela tarde aprendín

G/A
que os amigos de verdade,

F/C
falan mal diante de ti,

G/A
non as costas, é verdade!

F/C
Se me das a elexir,

G/A
entre gañar ou perder,

F/C
os cartos xa non me importan

G/A   D7/G
eu alí quero volver!!!

Prefiro perder na taberna

Noite de Esmorga · continuación

```
Am/D     G
eu alí quero volver!!!

Quen de aquí quere volver???? Am/Re7/G
```

Cando Ourense ardía

Noite de Esmorga

!

F
Sempre era no Volante onde empezaba a confusión,

Bb
era noite de saída, María tiña a solución,

F
licor café era a carta da taberna si señor, Fa, Sib, Fa, Do,…

C
duas copiñas, só quería, queimarnos ben a razón!

F
Era Heavy o que soaba non busques explicación,

Bb
dous velliños coñecían algo máis que o reguetón!

F
Comenzabase a rir, e a noite sen saber,

C
que eses que estaban alí, de esmorga mellor non ver!

F
Hoxe imos a por todas, sálvense mellor non ver,

C
se me miras ben os ollos, apartalos non vas poder!

Dm
E cando corría a noite parecía Ourense arder,

Bb
aquelas noites son nosas, sen nada xa que perder,

C
mozas, risas, e os amigos que pedían licor café,

C
e se pecho os ollos forte… volvo unha e outra vez!

Dm
Eran catro ou máis ben cinco, qué mais da podían ser,

Bb
que algún casi xa iba farto, farto farto de beber!

Cando Ourense ardía

Noite de Esmorga · continuación

C
Menos mal que no Sinesio a cousa un pouco relaxaba,

C
ti falabas e falabas, e as mozas so escoitaban!

Dm
Moitas promesas facías, moi ben te querias deixar,

Bb
mais de todo aquelo queda, máis ven pouco que lembrar!

C
Logo fumos a dar voltas, de esmorga o Correxidor,

C
menos mal que inda quedaba no Lokal outro licor!

Dm
E cando corría a noite parecía Ourense arder,

Bb
aquelas noites son nosas, sen nada xa que perder,

C
mozas, risas, e os amigos que pedían licor café,

C
e se pecho os ollos forte… volvo unha e outra vez!

Dm
As paredes tatuadas nomes que non han volver,

Bb
un bater sen porta algunha, liberdade ata romper,

C
rock soando polas veas, coma se fose a lei,

C
e por un burato no baño… medio mundo podes ver!

Dm
E cando corría a noite parecía Ourense arder,

Bb
aquelas noites son nosas, sen nada xa que perder,

C
mozas, risas, e os amigos que pedían licor café,

Cando Ourense ardía

Noite de Esmorga · continuación

C
e se pecho os ollos forte… volvo unha e outra vez!

Dm
volvo unha e outra vez!

Bb
volvo unha e outra vez!

Antes pobre que calado

Noite de Esmorga

”

G
Hai quen navega en silencio

D
co medo como timón,

C
eu prefiro mar aberto

D
e vivir sen dirección.

G
Que a verdade, aínda que doa,

D
é lume que non se apaga,

C
e quen vive da mentira

D
nin dorme nin se levanta.

G
As cousas boas da vida

D
van e veñen, quen sabrá

C
xa podes estar tranquilo

D
que o tempo xa cho dirá!

C
Berra forte, non te cales,

G
que a vida vai nun cantar,

D
a verdade non se vende

G
nin se manda silenciar.

C
E que digan o que queiran,

Antes pobre que calado

Noite de Esmorga · continuación

G
xa me poden agardar,

D
antes pobre ca calado,

G
que vencido por calar.

G
E se un día eu me perdo

D
entre o que fun e o que son,

C
que me atope na mirada

D
cando fale o corazón.

G
Ponme outra que esta noite,

D
ainda queda por vivir,

C
o licor este non debe

D
de alterarme moito a min!

G
Se me faltan as palabras

D
queda aínda o meu sentir,

C
hai silencios que acompañan

D
hoxe toca resistir!

C
Berra forte, non te cales,

G
que a vida vai nun cantar,

Antes pobre que calado

Noite de Esmorga · continuación

D
a verdade non se vende

G
nin se manda silenciar.

C
E que digan o que queiran,

G
xa me poden agardar,

D
antes pobre ca calado,

G
que vencido por calar.

G
Hai quen ten cadeas feitas

D
de medos e de rancor,

C
eu prefiro pasos longos

D
que me leven onde estou.

G
Que a vida é este intre

D
que pasa sen avisar,

C
e os soños que non viviches

D
nunca máis han de voltar.

G
E se o vento un día esquece

D
de levarme onde eu soñei,

C
lembraréi que cada paso

Antes pobre que calado

Noite de Esmorga · continuación

D
foi un mundo que crucei.

G
Berra forte, non te cales,

D
que a vida vai nun cantar,

C
a verdade non se vende

D
nin se manda silenciar.

G
E que digan o que queiran,

D
xa me poden agardar,

C
antes pobre ca calado,

D
que vencido por calar.

G
Que a alegría é como o vento,

D
que non se pode agarrar,

C
pero se sopla no peito,

D
nunca deixes de bailar!

Cancioneiro Fake

Noite de Esmorga

C - F - C - G

Estribillo:

F
(Intro – ritmo folk alegre, casi de romería)

C
Nesta taberna da rede

G
venden verdades por litros,

G
e un veciño que comparte

F
bostas no medio do millo.

C
Se o dixo un vídeo curto

G
dun rapaz ben peiteado,

G
seguro que é verdade

F
que ben fala o condenado!

Estribillo

F
Ai, ai, ai!

C
no Cancioneiro Fake

G
cada quen conta o seu conto

Am
non o podo crer!

F
Ai, ai, ai!

C
no Cancioneiro Fake

Cancioneiro Fake

Noite de Esmorga · continuación

G
moitos seguen a corrente,

Am
será certo ou será fake

C
Ai, que ben soa a mentira

F
se a repiten sen parar,

C
se o algoritmo a bendice

G
xa non hai que dubidar.

C
Dálle “gústame” á parvada,

F
non te vaias complicar,

C
que se soa en todas partes

G
algo bo debe levar...

Estribillo

F
Ai, ai, ai!

C
no Cancioneiro Fake

G
cada quen conta o seu conto

Am
non o podo crer!

F
Ai, ai, ai!

C
no Cancioneiro Fake

Cancioneiro Fake

Noite de Esmorga · continuación

G
moitos seguen a corrente,

Am
será certo ou será fake

C
Din que os tolos dos labregos

F
non saben nin que pensar,

C
cos chourizos ben curados

G
esqueceron chatear...

C
Hai perfís con foto seria

F
que non pisan nin o bar,

C
pero que opinan de todo

G
sen ter terra que sachar.

Estribillo

F
Ai, ai, ai!

C
no Cancioneiro Fake

G
cada quen conta o seu conto

Am
non o podo crer!

F
Ai, ai, ai!

C
no Cancioneiro Fake

Cancioneiro Fake

Noite de Esmorga · continuación

G
moitos seguen a corrente,

Am
será certo ou será fake

F
(Final – subida festiva)

C
E mentres a gaita soa,

F
na festa da opinión,

C
cada quen coa súa verdade

G
brindando coa razón.

C
O labrego ben cansado

F
vai á taberna a tomar,

C
o seu viño e a partida,

G
nada lle ten que envexar!

F
nada lle ten que envexar!

C
nada lle ten que envexar!

Foi un bico

Noite de Esmorga

Am F
Aquela noite te vin chegar

C G
e non sabía o teu nome,

Am F
quedei pasmado con eses rizos

C G
e coa pícara sorrisa.

Am F
Marchaches logo do Local,

C G
apenas nos presentaron,

Am F
a nosa historia seguía en pé

C G
nin nos decatamos.

Am F
Xa no Sitio falamos pouco

C
coma quen sabe

G
que algo está escrito nunca se sabe

Am
dígoche a verdade.

Am F
Eu xa marchaba, a noite foi longa,

C G
cansado e de valde,

Am F
cando dixeches: “quédate un chisco”,

C G
foi casualidade?

F C
Foi un bico quen quixo facer

Foi un bico

Noite de Esmorga · continuación

G Am
unha canción pra non esquecer,

F C
algo que parecía sinxelo

G
non o podo crer.

F C
O vento e a choiva pasarán,

G
as pedras do camiño non nos separarán,

F C
cada día, ao carón dese bico,

G
a vida sabe mellor!

Am F
Pasaron noites, pasaron anos

C G
e seguimos xuntos aquí

Am F
houbo problemas e tamén risas

C G
pero sempre xuntos, si

Am F
Ás veces a vida dá voltas,

C G
outras todo vai xenial,

Am F
pero o bico daquela noite

C G
marcou o camiño sen máis

F C
Foi un bico quen quixo facer

G Am
unha canción pra non esquecer,

Foi un bico

Noite de Esmorga · continuación

```
F                           C
algo que parecía sinxelo

G
non o podo crer.

F                           C
O vento e a choiva pasarán,

G
as pedras do camiño non nos separarán,

F                           C
cada día, ao carón dese bico,

G
a vida sabe mellor!

Am                          F
O muiño que se move,

C                          G
as follas que o río arrastra,

Am                          F
mais non leva o que sentimos,

C                          G
daquel bico de esperanza.
```

Din que hai festa din que hai viño

Noite de Esmorga

!

INTRO

G - C - G - D

VERSO 1

G
Non sei nin que día era,

D
máis me dixo meu irmán,

Em
“en Compostela hoxe non queda

C
nada novo pra mirar”.

G
Daquela xa vin ben claro

D
que tocaba arrincar,

Em
que se o Albariño nos chama

C
non se lle pode faltar!

VERSO 2

G
Chegamos e xa na praza

D
había festa de verdade,

Em
postos cheos, risas claras,

C
viño fresco é calidade!

G
Adegas que teñen leiras

D
moito traballo lles deron

Din que hai festa din que hai viño

Noite de Esmorga · continuación

Em
vendimar é só unha parte

C
cunca e grolo mereceron!

ESTRIBILLO

G
Din que hai festa, din que hai viño,

D
din que non falte o Albariño

Em
que onde haxa festa e amigos

C
vou correndo, non dubido!

G
Din que hai festa, din que hai baile,

D
din que a noite está por vir

Em
vas por unha copa soa…

C
ti xa non queres partir!

G
Din que está a soar a gaita,

D
din que ferve o corazón,

Em
que entre risas e cantigas

C
arde viva a tradición!!!

VERSO 3

G
Uns falaban das colleitas,

D
outros do tempo e do mar,

Din que hai festa din que hai viño

Noite de Esmorga · continuación

Em
e nós entre a boa xente

C
xa non queremos marchar!

G
E alí tiña uns amigos

D
deses bos de convidar,

Em
“se mollas a gorxa un chisco

C
logo tes que comentar!”

D
-> ESTRIBILLO

G
Din que hai festa, din que hai viño,

D
din que non falte o Albariño

Em
que onde haxa festa e amigos

C
vou correndo, non dubido!

G
Din que hai festa, din que hai baile,

D
din que a noite está por vir

Em
vas por unha copa soa…

C
ti xa non queres partir!

G
Din que está a soar a gaita,

D
din que ferve o corazón,

Din que hai festa din que hai viño

Noite de Esmorga · continuación

Em
que entre risas e cantigas

C
arde viva a tradición!!!

VERSO 4

G
Como fomos coma sempre

D
de sorpresa e sen pensar,

Em
a un furancho nos levaron:

C
“fame non ides pasar”.

G
Empanada, carne ao forno,

D
polvo á feira e algo máis,

Em
cada prato que chegaba

C
xa era excusa para quedar

D
-> ESTRIBILLO

FINAL

Em
E cando fala meu pobo,

C
eu non podo dubidar,

G
esta é a miña casa,

D
aquí está o meu fogar!!!!

(Entrar ESTRIBILLO final forte)

Na mesa das lembranzas

Noite de Esmorga

!
Nun pobo da miña terra,
onde as raíces sempre medran,
terra de orballo que abriga,
cun luar que aloumiña…
(Estribillo)
Ay, lalala, ay, lalala
Nesa mesa de lembranzas,
que ainda é boa e ben querida,
erguemos bicos ao vento,
porque a vida é compartida!
Ay, lalala, ay, lalala
E aqueles nomes que marchan
ainda quedan todavía,
os recordos e os consellos,
que nos deron algún día!
(fin estribillo)
Cando espertas na mañá,
entre brétemas e vento,
se mirás ben cara atrás,
podes ver que pasa o tempo...
Era a voz da miña avoa
cociñando con ledicia,
era tempo de xantar,
máis te valía non faltar!
Os avós xa na lareira,
contan súas historias vellas,
pois o tempo nunca os leva,
teñen as mans ben abertas!
Que empece a soar a Gaita,
xunto a nosa pandeireta,
pois neste pobo rapaz
cada lembranza é unha festa!
(Estribillo)
Ay, lalala, ay, lalala
Nesa mesa de lembranzas,
que ainda é boa e ben querida,
erguemos bicos ao vento,
porque a vida é compartida!
Ay, lalala, ay, lalala
E aqueles nomes que marchan
ainda quedan todavía,
os recordos e os consellos,
que nos deron algún día!
(fin estribillo)
E aqueles consellos foron
máis aló do que imaxinas:
un camiño que fixemos
con abrazos e cantigas.
Hoxe son un souto verde,
unha experiencia na vida,
manantial que nunca para,

Na mesa das lembranzas

Noite de Esmorga · continuación

peta o mar en cada esquina!

(Estribillo)

Ay, lalala, ay, lalala

Nesa mesa de lembranzas,

que ainda é boa e ben querida,

erguemos bicos ao vento,

porque a vida é compartida!

Ay, lalala, ay, lalala

E aqueles nomes que marchan

ainda quedan todavía,

os recordos e os consellos,

que nos deron algún día!

(fin estribillo)

Sakura no vento

Noite de Esmorga

Am
Un día naceu Sakura,

G
veu coa semente do vento,

F
eses ollos son meu norte

E
qué alegría qué momento!

Am
Eu mirabate en silencio,

G
aprendendo sen querer,

F
que ás veces os máis pequenos

E
nos ensinan cómo ser.

Am
Pequena pero ben firme,

G
co teu xeito teu de pensar,

F
cando algo non che encaixa

E
xa se pode preparar.

Am
(Estribillo) x2

F
Pasarán máis de mil anos

C
en que volva acontecer

G
unha flor que teña tanto,

Am
tanto tanto que ofrecer!

Sakura no vento

Noite de Esmorga · continuación

F
Eu so quero ver a risa

C
esa que fai florecer

G
que amencer sempre acontece

Am
non dubides florecer!

Am
Co pincel tu fas a maxia,

G
co barro fas as cancións,

F
levas dentro un universo

E
que non ten explicación!

Am
Sakura co vento medra,

G
mais non deixes de crear,

F
que este mundo xa precisa

E
xente que saiba soñar.

Am
E debuxas coma nos mangas,

G
ollos grandes pa mirar,

F
mundos onde todo doe

E
pero apréndese a voar.

Am
(Estribillo) x2 FA-DO / SOL-LAm

Sakura no vento

Noite de Esmorga · continuación

G
Pasarán máis de mil anos

F
en que volva acontecer

E
unha flor que teña tanto,

Am
tanto tanto que ofrecer!

G
Eu so quero ver a risa

F
esa que fai florecer

E
que amencer sempre acontece

Am
non dubides florecer!

F
Non fai falta ser o Gojo,

C
nin loitar coma Sukuna,

G
ti xa tes forza por dentro

F
que non precisa armadura.

C
Pasarán máis de mil cousas

G
que aínda están por descubrir

F
e outras que xa pasan sempre,

C
nada novo para tí!

G
E aquí tes a túa casa,

Sakura no vento

Noite de Esmorga · continuación

F
onde sempre fai calor,

C
aquí é onde naciches

G
ti xa sabes somos nós!

F
Pasarán máis de mil anos

C
en que volva acontecer

G
unha flor que teña tanto

Am
que nos faga renacer.

F
Eu so quero ver a risa

C
esa que fai florecer

G
que amencer sempre acontece

Am
non dubides que estaréi!

F
*Din que hai flores que nacen co vento… e que nunca deixan de medrar dentro de t
i. *

Toda a terra no cantar

Noite de Esmorga

"

Estrofa 1

Marchei unha mañá calquera,
xa sen poder mirar atrás,
miña nai quedou na porta vella,
cun sorriso… e ganas de chorar.

Estrofa 2

Aquel río onde eu pescaba
despediume ao carón do mar,
e coma se fose un vello,
non parei de recordar.

Estrofa 3

Fun andando ben dereito,
pouco máis podía facer,
coa maleta pegada ao peito
e moito por aprender!

Estribillo - Versión Corta

Vou e veño, veño e vou,
xa non sei nin onde estou!
Se marchei foi por vivir,
pero lévoo todo aquí!
Ergue o vaso, brinda xa,
por quen non puido quedar,
que onde vaias vas levar…
¡toda a terra no cantar!

Estrofa 4

Alí tiña o pan e o teito,
e un traballo de verdade,
fun quedando pouco a pouco,
o tempo pasa… ¡non hai xeito!

Estrofa 5

Lembranzas da túa terra,
esas non marchan xamais,
pero cando a fame arrea
é valente quen o fai!

Estrofa 6

As lembranzas non se esquecen,
cun bo viño e o lume atrás,
pero quen deixa o fogar,
non pensa máis que en voltar!

Estribillo - Versión Corta

Vou e veño, veño e vou,
xa non sei nin onde estou!
Se marchei foi por vivir,
pero lévoo todo aquí!
Ergue o vaso, brinda xa,
por quen marcha a pelexar,
que onde vaias vas levar…
¡toda a terra no cantar!

Toda a terra no cantar

Noite de Esmorga · continuación

Puente - El momento de Rosalía

(La música baja de intensidad, más íntimo)

Como dicía Rosalía,

a saudade aprende a andar,

que un non é só de onde nace…

senón de onde o van lembrar.

Estrofa 7 - Subida final

(Empieza a subir el ritmo y la batería)

Que a terra cando te chama,

non o podes dubidar,

hai portas que non se pechan…

¡que un non marcha por folgar!

Estribillo Final - Versión Épica

(Con toda la banda y coros de taberna)

Vou e veño, veño e vou,

¡xa non sei nin onde estou!

Se marchei foi por vivir,

¡pero lévoo todo aquí!

Ergue o vaso, brinda xa:

¡Por quen non puido quedar!

¡Por quen marcha a pelexar!

¡Por quen non deixa de amar!

¡Por quen se vai sen falar!

¡Por quen se bota ao mar!

¡Que onde vaias vas levar...

¡TODA A TERRA NO CANTAR!

(Coros repitiendo "Toda a terra no cantar" mientras la música se funde con el ruido de la taberna y un brindis final: ¡Saúde!)

O pobre cinchador

Noite de Esmorga

(Cantiga / Introdución)

Habia en Canido un mozo,

non moi dado a estudar,

marchou logo a Compostela

coa cabeza por armar.

Ficou soñando na estación:

“esta noite pinta amor…”

E os amigos en voz baixa:

“xa chegou o cinchador”.

(Verso)

Na casa dos estudantes

fixeron competición:

salchicha e cervexa fría,

ata perder a razón.

Unha, dúas, tres e catro,

ninguén sabía contar…

cando perdeu dixo rindo:

“imos de esmorga a brindar!”

(Retruso / Estribillo)

Bebe, bebe cinchador,

enche o vaso sen temor,

que entre risas e licor

sempre mandas ti, señor.

Bebe, bebe cinchador,

canta alto esta canción,

que buscando amor perfecto

O pobre cinchador

Noite de Esmorga · continuación

sempre atopas… confusión.

(Verso)

Nun bar vello en Compostela

coñeceu unha muller,

ollos negros, risa tola,

boa noite pra perder!

Bailaron ata que o día

veu chamar polo balcón,

e ao espertar dixo abraiado,

“de quen será este condón!”

G
(Verso)

D
E así foi media vida

C
entre festa e corazóns,

D
cada moza parecía

G
a mellor das ilusións.

D
Pero ao pouco tempo sempre

C
rompía aquela relación,

D
dicía: “non é a perfecta…

G
seguirei na expedición”.

D
(Retruso / Estribillo)

C
Bebe, bebe cinchador,

O pobre cinchador

Noite de Esmorga · continuación

D
que esmorga é o mellor,

G
entre risas e licor

D
mandas sempre si señor.

C
Bebe, bebe cinchador,

D
canta alto esta canción,

G
que buscando amor perfecto

D
sempre medra a confusión

C
(Final de taberna)

D
Agora anda polo Brasil

G
fotos cheas de calor,

D
a piscina e caipiriña

C
e nos mollados si señor!

D
Pasaron noites e risas,

G
fume, canción e licor,

D
e ao final baixa a cabeza:

C
“son un pobre soñador.”

D
(Retruso / Estribillo)

O pobre cinchador

Noite de Esmorga · continuación

G
Bebe, bebe cinchador,

D
que esmorga é o mellor,

C
entre risas e licor

D
mandas sempre si señor.

G
Bebe, bebe cinchador,

D
canta alto esta canción,

C
que buscando amor perfecto

D
“son un pobre soñador.”